

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Леонід Павлович (26. 07 (07. 08). 1867, с. Кичинці Канів. пов. Київ. губ., нині Корсунь-Шевченків. р-ну Черкас. обл. — 17. 09. 1929, Київ) — історик-києвознавець. Учень [В. Антоновича](#). Проф. методики викладання історії. Член УНТ, Істор. товариства Нестора-літописця, Всеукр. археол. комітету (1927). Закін. істор.-філол. факультет Університету св. Володимира у Києві (1890). Відтоді вчителював, водночас керував екскурсіями по Києву, збирав бібліографію, істор. літературу, записував нар. пісні. Після більшов. перевороту 1917 працював на жін. курсах, деякий час очолював пед. музей; згодом викладав у Київ. ІНО методику історії та суспільствознавства; був чл. Постій. комісії для складання істор.-геогр. словника укр. земель і Комісії старого Києва та Правобережжя ВУАН; від 1928 — зав. 6-ки Київ. школи № 6. Написав низку праць з топографії Києва та його околиць, серед них — «Змиевы валы вблизи Киева» (1908), «Київські

укріплення і Золоті Ворота» // «Наук. зб. за рік 1924: Зап. УНТ», 1926, т. 21, «З минулого Хотівської околиці Києва» // «Зап. Істор.-філол. відділу ВУАН», 1927, кн. 12, «Київ чи Мерв? До питання про те, чи існувала в XI в. астрономічна обсерваторія в Києві» // Там само, 1928, кн. 19. Декілька незакін. робіт і власну бібліотеку заповів Істор. секції ВУАН. Похов. на Лук'янів. цвинтарі.

Основні праці

Повстання декабристів на Україні. Х., 1906; Забуті межі давньої Київщини. К., 1909; К вопросу о древних укреплениях в окрестностях Киева // Военно-истор. вест. 1912. Кн. 1; Летописный Дорогожич: К вопросу о давнишних киевских пригородных укреплениях (с планом северо-западной части Киева) // Там само. 1913. Кн. 4; Київська козаччина 1855 р. К., 1915; Польський історик Руликовський про Київську землю. К., 1928; Повстання Чернігівського полку. Х., 1929; В. Б. Антонович у працях про Київщину та Київ // Зап. Істор.-філол. відділу ВУАН. 1929. Кн. 21-22; В. С. Іконніков про Київ та місцеве минуле // Там само. Кн. 25.

Рекомендована література

1. Синявський А. Л. П. Добровольський // Вісті ВУАН. 1929. № 7-8;
2. Його ж. Л. П. Добровольський у споминах: Замість некролога // Україна. 1930. № 7-8;
3. Щербина В. Леонід Павлович Добровольський як знавець Києва й Київщини // Київ. зб. історії й археології, побуту й мистецтва. Зб. 1. К., 1930;
4. Казьмирчук Г. Д., Латиш Ю. В. Добровольський Леонід Павлович // Істор. факультет Київ. університету: минуле й сьогодення (1834-2004). К., 2004.

[Г. П. Герасимова](#)

Бібліографічний опис:

Добровольський Леонід Павлович / Г. П. Герасимова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22423>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).